

Πειδὴ σκαιρὸν ποῦ φθάσαμεν, ἄρχοντες τιμημένοι,
 θωροῦμεν πράγματα φρικτὰ σ' ὄλην τὴν οἰκουμένην·
 πείνες, θανατικά, νερά, φωτιές ἐξ οὐρανόθεν,
 ἐκαίθεν σύγχυτες πολλές, ἤχους ὀπλῶν ἐδῶθεν,
 5 καὶ ἀπάνω σ' ὄλα βλέπομεν ποῦ Τοῦρκος τὸ θηρίον
 ἐξύπνησε μὲ φοβερὸν τραγανισμόν δοντίων,
 καὶ βούλεται τὴν δύναμιν ἀποῦχει νὰ μᾶς δείξη,
 μᾶλλον ὡς δράκων τὰ πουλιά λέγει νὰ μᾶς βουφήξη,
 καὶ πρῶτ' ἀρμάδαυ ἐστειλε, τὴν Μάλτα νὰ χαλάσῃ,
 10 ὡς κυνηγήτρων τῶν Τουρκῶν σ' ὃ τ' ἀπ' ἐκεῖ περάσῃ·
 ἀλλὰ θεοῦ βοήθεια φθάνοντας στὸ νησίον,
 ἐχάσεν τόσον πόλεμον ποῦχεν ἐκεῖ πλησίον,
 ἔπειτα πιάσεν ἄφοβα Κύπρου τὴν ἐπαρχίαν,
 δείχνοντας τοὺς Χριστιανοὺς τόσῃν του δυναστείαν·
 15 διὰ ταῦτα στὸν ποιήσαντα τούτῃν τὴν ἱστορίαν,
κρασμένην ἐκ τὸν ἴδιον Μάλτας πολιορκίαν,
 τινὲς του φίλοι ἐστράφησαν, ὅπου πολλ' ἀγκυοῦσιν,
 λέγοντες ὅτι θέλασιν σὲ φῶς αὐτὴν νὰ δοῦσιν,
 διὰ νὰ σκοπήσῃ κάθε εἰς τὴν περασμένην μάχη,
 20 σὲ Τοῦρκου καταφρόνιον, χαρὰν μεγάλην νᾶχη,
 καὶ νὰ δοξάσῃ τὸν θεόν, καὶ νὰ παρακαλέσῃ
 κάθε σημεῖον στούρκικην βλάβην νὰ καταπέσῃ,
 καὶ ἄλλον νὰ φέρῃ εἰς λογισμόν, κόπον νὰ δώσῃ πάλι,
 τῆς Κύπρου τὰ καμώματα σὲ στίχους νὰ τὰ βάλῃ,
 25 ὅταν μεγάλη δύναμις Χριστοῦ τοῦ ἀοράτου
 τὴν ἄνωθεν βοήθειαν στείλῃ στὰ πλάσματά του,